
APOSTOLCZYK (5) *sb m*

Pisane dużą literą; a jasne, o prawdopodobnie jasne.

pl N apostołczykowie (1). ◇ G apostołczyk(o)w (4).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Członek sekty chrześcijańskiej powstałej w IV w., uważającej naśladowanie apostołów za warunek zbawienia (5) : Apostołczykowie w tym byli Mnichom podobni/ że żon nie mieli/ ani własnych rzeczy WujJud 213, 213 marg, Lv, Nn3; Sektá Apostołczykow była/ iáko v nas Mniszy álbo Nowokrzczeńcy nie mieć nie własnego/ nie mieć żon. WujJudConf 213.

*Cf **APOSTOLIK***

TZ